

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Pravila de rugăciune și postul, fără ținerea poruncilor, nu ne vor mântui.”

– Sfântul Ambrozie de la Optina

Nr. 271 / 28 octombrie 2018

SFÂNTUL CUVIOS
VARSANUFIE
DE LA OPTINA

1845 - 1913

COPILĂRIA MEA

Bunicii și străbunicii mei au fost negustori milionari în Samara. Lor le aparținea o stradă întregă, numită strada Kazan. Toata familia noastră s-a aflat întotdeauna sub ocrotirea deosebită a icoanei Maicii Domnului din Kazan.

Când eu aveam trei-patru ani, împreună cu tatăl meu mergeam des la biserică și de multe ori, când stăteam lângă icoana Maicii Domnului, mi se părea că Născătoarea de Dumnezeu se uită la mine din icoană și zâmbește și mă cheamă. Eu fugeam la tatăl meu.

- Tată, tată, Ea este vie! – repetam eu.
- Cine, copilășul meu?
- Născătoarea de Dumnezeu.

Tata nu mă înțelegea. Odată, când aveam șase ani, s-a întâmplat următorul lucru: noi locuim în vila de pe moșia noastră din Orenburg. Casa noastră se afla într-un parc uriaș și era păzită de paznici și câini, astfel încât nu era posibil ca o persoană străină să pătrundă acolo fără să fie observată. Odată mă plimbam împreună cu tatăl meu prin

parc și, deodată, nu pot să-mi dau seama de unde, a apărut în fața noastră un bătrân. Apropiindu-se de tatăl meu, el a spus: „*Ține minte, părinte, că acest copilăș, la timpul său, va scoate suflete din iad*”.

După ce a spus aceasta, el a dispărut. În zadar l-au căutat apoi peste tot, nici unul dintre paznici nu l-a văzut.

Mama mea a murit atunci când eu am venit pe lume și tatăl meu s-a căsătorit a doua oară. Mama mea vitregă era o femeie adânc credincioasă și nemaipomenit de bună, astfel încât i-a ținut pe deplin locul mamei mele. Și pot să spun chiar că nici mama mea naturală nu ar fi putut să îmi dea o asemenea educație. Ea se deștepta foarte devreme și în fiecare zi mergea cu mine la utrenie, neținând cont de vârsta mea fragedă.

Era dimineață, foarte devreme. Eu mă trezeam, însă nu voiam să mă scol. Camerista o ajuta pe mama să se spele, iar eu mă înfofoleam în pătură. Mama deja era gata. „Ah, Pavel încă doarme” – spunea ea – „adu-mi încoace apă rece” – îi zicea cameristei.

Într-o clipă eu ieșeam din pătură.

– Mămico, dar eu m-am trezit deja!

Mă îmbrăcau și împreună cu mama mergeam la biserică. Era încă întuneric beznă, iar eu mă prăbușeam în nămeții de zăpadă și pășeam în urma mamei.

Însă ei îi plăcea să se roage și acasă. Citea acatistul, iar eu cântam cu glas tare și subțire în toată casa:

– Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuiește-ne pe noi! [...]

În anul dinaintea intrării mele în schit, în a doua zi a Nașterii lui Hristos, eu mă întorceam de la Liturghia de dimineață. Era încă întuneric și orașul tocmai începuse să se trezească. Deodată s-a apropiat de mine un bătrânel, cerându-mi milostenie. Eu mi-am adus aminte că nu îmi luasem portofelul, iar în buzunar aveam cu totul douăzeci de copeici. I le-am dat bătrânelului și i-am spus: „Iartă-mă, nu am mai mult la mine”. Acela mi-a mulțumit și mi-a dat o prescură. Eu am luat-o, am pus-o în buzunar și am vrut numai să îi spun ceva sărmanului, dar el nu mai era. În zadar m-am uitat în jur, el dispăruse fără urmă. În anul următor, în aceeași zi, eram deja în schit.

Dacă privim cu atenție viața noastră, vom vedea că ea toată este plină de minuni, numai că deseori noi nu le observăm și trecem pe lângă ele cu indiferență.

Sursa: **Starețul Varsanufie de la Optina**,
Moștenire duhovnicească, Editura
Egumenița

SFINȚII PĂRIȚI DIN PUSTIA OPTINA

DIN ÎNȚELEPCIUNEA STAREȚILOR DE LA OPTINA

❖ Să mergeți neapărat la biserică și întotdeauna, până începe slujba, să încercați să veniți primul. Utrenia este una din cele mai grele rânduieli ale vieții mănăstirești, care are în schimb și o mare putere. Utrenia, după cuvintele Părinților din vechime, este mai importantă decât Liturghia. La Liturghie Iisus Hristos ni Se aduce nouă jertfă, iar la Utrenie, noi ne aducem jertfă Lui. Această silire, această luptă cu trupul are o mare importanță. (Cuviosul Varsanufie, 5, p. 3, din 10.1.1908)

❖ În schitul nostru, Utrenia are o importanță covârșitoare. De ea ține toată viața schitului și în același timp ea constituie și una din cele mai mari greutăți. Iar pentru noi, cei obișnuiți din lume să ne trezim târziu, aceasta este una dintre cele mai grele rânduieli ale vieții din schit. Iată de ce nu trebuie să ne moleșim de la început, ci să hotărâm cu tărie că trebuie să ne ridicăm din pat cu orice preț. „Aveți grijă, să nu adormiți și să scăpați Utrenia – îmi spunea părintele Anatolie –, pentru că e foarte primejdios. Au fost cazuri când din această cauză mulți au plecat și s-au pierdut. Trebuie îndată să vă îngrijiți de acest lucru, de la bun început. Și mie, pentru rugăciunile bătrânilor, mi-a fost ușor să-l împlinesc”. (Cuviosul Varsanufie, 5, p. 53, din 04.05.1908)

❖ Fără Sfânta Biserică cea văzută n-ar fi putut exista nici Sfintele Taine ale lui Hristos, fără de care omul nu poate moșteni viața veșnică. Rugăciunea bisericească are tot atât de multă putere și, precum îl are și bisericescul *Doamne, miluiește*, care depășește orice exersare a rugăciunii în chilie; iată de ce Sfinții Părinți, stând la rugăciune în biserică, își închipuiau că se află în cer înaintea Prestolului Dumnezeuiesc! (Cuviosul Antonie, 22, p. 110)

❖ Cineva întrebase pe Cuviosul Ioan Scărarul dacă există semne sigure după care se poate afla dacă

sufletul se apropie de Dumnezeu sau dacă se îndepărtează de El. Pentru că obiectele simple au unele indicii care arată dacă sunt bune sau nu: când, de exemplu, începe să putrezească varza, carnea, peștele, atunci putem observa ușor acest lucru din cauză că încep să miroasă urât, își schimbă culoarea, gustul, chiar și aspectul exterior ne vorbește de stricăciunea lor. Ce se întâmplă, dar, cu sufletul, pentru că, fiind imaterial, nu poate degaja miros urât și nici nu-și poate schimba aspectul? La această întrebare, sfântul părinte a răspuns în felul următor: unul din semnele sigure ale morții sufletești este evitarea slujbelor bisericești. Omul care-și împietrește inima față de

Domnul, în primul rând, începe să evite a merge la biserică. La început străduiește să ajungă la slujbă mai târziu, iar mai apoi încetează cu totul să vină în casa lui Dumnezeu. Iată de ce pentru călugări prezența la slujbe este obligatorie. E adevărat că din cauza unor probleme urgente uneori se permite să se lipsească de la unele slujbe, însă, atunci când este cu putință, această prezență este socotită ca o datorie indispensabilă. În schitul nostru se obișnuiește chiar să se treacă de sărbători pe la chilii ca nimeni să nu se ferească de a merge la slujbă. (*Cuviosul Varsanufie, 3, p.79*)

Sursa: **Stareții de la Optina**, *Patericul de la Optina - Vol. I*, Editura Egumenița

PROGRAMUL LITURGIC

Martți <i>30 octombrie</i>	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă <i>3 noiembrie</i>	08:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie și Parastas → <i>Sâmbăta morților: Moșii de toamnă</i>
	18:00	Vecernia
Duminică <i>4 noiembrie</i>	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Galateni 6, 11-18; Ev. Luca 16, 19-31, glas 6 → <i>Duminica a 22-a după Rusalii</i> → <i>Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr</i>

Pentru versiunea digitală a buletinului și pentru a fi la curent cu modificările din program, vă puteți abona la buletinul online (newsletter) pe sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală